

Nagy-Jenei Zoltán válaszai

Nagy-Jenei Zoltánnal két rendben váltottunk e-mailt. Első alkalommal kérte, hogy küldjük el kérdéseinket, hogy azok ismeretében döntsön a személyes találkozórról. Úgy döntött azonban, hogy csak írásban hajlandó válaszolni, ezért újabb, kiegészítő kérdéseket kellett küldenünk. A választát teljes terjedelmében közöljük, a másodjára elküldött kiegészítő kérdéseket a számjegy mellett betűvel jeleztük.

1. Milyen minőségben vett részt olyan oktatási vagy közösségi helyzetekben, amelyek nem tartoztak a hivatalos iskolai tanrendbe vagy intézményi programba?

Nem tudom, hogy oktatási vagy közösségi helyzetek alatt Ön mit ért, de huszonhat éves pályafutásom alatt számos helyzetben voltam jelen, akár szervező-vezetőként, akár résztvevőként. 2002-2012 között töltöttem be a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségének Máramaros megyei elnöki tisztségét, amivel automatikusan járt az RMDSz megyei vezetésében az állandó feladatvállalás. 2003-tól mindmáig a Rákóczi Szövetség nagybányai helyi szervezetének és 2011-től, a Németh László iskolai szervezetének elnöke vagyok. Alapítója és alelnöke voltam az Iskoláinkért, Gyerekeinkért Egyesületnek. 2011-től tagja, majd 2021-től elnöke vagyok a Schola-Parentis Egyesületnek, amelyik évente több nyertes pályázattal segíti a Németh László Elméleti Líceum működését, továbbá nagyjából száz diákot részesít ösztöndíjban e pályázatok révén. 1994-ben alapítottam Erdély első, középkori katonai hagyományokkal foglalkozó szervezetét, amelyik 2010-től iktatott formában a Turul-Sas Hagyományőrző Egyesület nevet viseli. Ennek elnöke vagyok. 2004-től tiszteletbeli elnöke vagyok a Schönherr Gyula Történelem Körnek. Gondolom, ez utóbbi két szervezetben gyakorolt tevékenységemre kíváncsi leginkább.

1. b) Mesélje el, kérem, a Turul-Sas Lovagrend keletkezésének történetét, mi volt a célja, és milyen alapelvek szerint működik?

A Turul-Sas Hagyományőrző Egyesület adta meg a jogalapot az 1994-ben alapított Turul-Sas Lovagrend számára. A Szent György Lovagrend működési mintája alapján

hoztam létre negyedmagammal a Lovagrendet. Hármassz gondolatil pillérre helyezettük céljainkat: Hit! Haza! Hagyomány!

1. c) Érdekes, hogy ön csak az egyesületre utal, ami ha jól tudom, az intézményi háttért ugyan biztosította, de az egyesület és a rend külön működésére az évek során számos példa volt. Továbbá, több videófelveételben ön is a lovagrendre utal, holott már bőven megvolt akkoriban az egyesület is.

Azért utalok az Egyesületre, mert ez a hivatalos formája ennek a hagyományörző társaságnak. Az Egyesület jogi bejegyeztetése előtt Lovagrendként szerepeltünk. 2010-től a Lovagrend nevet a hagyományörző fellépéseinken használtuk, egyébként hirdetőfelületeken, hivatalos jogi személyként az Egyesület jelenik meg.

2. Ezekben a helyzetekben milyen szerepet töltött be: oktatóként, mentorként, közösségi vezetőként vagy más minőségben?

Amennyiben az utóbbi két szervezetnél maradunk, úgy a Turul-Sas Hagyományörző Egyesület esetében közösségi vezetőként határoznom meg a szerepem, amíg a Schönherr Gyula Történelem Körben főként irányító mentorként voltam jelen. Az Egyesületben a teljes programszervezői, pénzügyi, pályázási feladatok rám hárulnak. A Történelem Kör azon szűk diákréteget foglalta magába, akik érdeklődést mutattak a történelem elmélyültebb tanulmányozása iránt. A Kör találkozóit mindig a mindenkori elnök – vagyis a saját soraikból megválasztott diákelnök – hívta össze, szervezte meg. Az én feladatom az általuk választott témák koordinálása, a beszélgetések, viták helyes mederben tartása volt.

3. Volt-e írásban rögzített szabályozás arra vonatkozóan, hogy ezek az alkalmak milyen keretek között zajlanak, és ki felügyelte azok betartását? Ha volt ilyen, kérném elküldeni.

Természetesen úgy az Egyesületnek, mint a Történelem Körnek van belső működési szabályzata. Az egyesületi tevékenységért az Egyesület elnöksége felel. A Történelem

Kör diákok által vezetett és irányított tevékenység. A működés helyes iránya miatt én, illetve a mindenkori igazgató felel.

3. b) És a lovagrend működési szabályzatát hol találom?

(Hiányzó válasz – szerk. megj.)

4. Milyen céllal szervezett olyan foglalkozásokat vagy találkozókat, amelyek zárt körben, tanítási időn kívül, intézményi felügyelet nélkül zajlottak?

A célom mindkét szervezet esetén a történelem iránti érdeklődés felkeltése, a nagybányai magyar közösség megerősítése a diáktevékenységek szintjén. A Történelem Kör a nagybányai művészek sírjait rendszeresen látogatta, tisztította, Schönherr Gyula emléknapokat szervezett, sírját gondozta. 2014-es évfordulóján betársult a Turul-Sas Hagyományőrző Egyesület által állított emléklakett kivitelezésébe, amely az 1989 utáni Nagybányán az első magyar vonatkozású, köztéri emlékhellyé vált. Egyesületi diákmissziókat szerveztünk az elemi tagozatosok számára, amely alkalmakkor a középiskolás önkénteseink magyarságtörténeti bemutatókat tartottak az elemi osztályokban. Nemzeti ünnepek alkalmával koszorúzó és zászlós felvonulásokat szerveztünk a város különböző pontjai között. Zűrösebb politikai időkben Egyesületünk felelt ezekért az ünnepségekért városi szinten. Kizárólagosan a mi nevünkhöz fűződik a városi szintű, nyílttéri megemlékezés, zászlós koszorúzás a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából. Sajátos tevékenységeink közé tartozik a középkori katonai hagyományőrzés. Egyedi, 45 perces előadásunkkal falu- és városnapokon, tematikus rendezvényeken léptünk fel éveken keresztül. Előadásunk része a kardpárbaj, lándzsavetés, íjászat, lovagi torna, középkori táncok, kézműveskedés, tábori élet bemutatása. Oktatunk hímzést, szövést, göbözést, nemezelést, lánclingfonást, sisakkészítést, középkori gasztronómiát. Ezek az oktatások közösségi találkozások, kirándulások alkalmával valósulnak meg.

5. Készült-e ezekről az alkalmakról bármilyen hivatalos dokumentáció (programleírás, jelenléti ív, beszámoló)?

A Történelem Kör tevékenységeiről nem az én tisztem volt bármilyen dokumentációt készíteni. Voltak olyan elnökök, akik nagyon lelkiismeretesen dolgoztak és engem is megdolgoztattak rendszeres tevékenységeikkel. Már-már én kértem e tevékenységek ritkítását. De voltak olyan elnökök is, akik négyéves elnökségük ideje alatt alig tudtak két találkozót megszervezni.

5. b) Hanem kinek a „tiszte volt”? Értsem úgy, hogy dokumentáció nem létezik?

A mindenkori elnök feladata a Kör dokumentációjával foglalkozni. És értse úgy, hogy létezik dokumentáció, csak ennek számontartása nem a feladatköröm.

Az Egyesület – ezzel szemben – teljesen a nyilvánosság előtt tevékenykedett. Fellépései Szatmárnémetiben, Nagykárolyban, Székelyudvarhelyen többszáz, Visegrádon és Békéscsabán többeszes közönség előtt zajlottak. Programjainkat népszerűsítettük, éves beszámolókkal számoltunk el a nagyközönség előtt. Találkozóinkról jelenléti ívet az egyesületi jegyző minden esetben készít. Fotó- és filmdokumentáció, FB-beszámolók állnak az érdeklődők rendelkezésére.

5. c) A lovagrend vagy az egyesület nem csupán akkor létezett, amikor fellépés volt, mennyire voltak rendszeresek a találkozók?

Általában a fellépések előtt sűrítettük találkozóinkat. Koreográfiánk 10-12 középkori táncot foglalt magába. Ezeket tanulni kellett. Erőnléti és gyakorló edzések a fiúk számára, mivel a középkori katonai táborok mindennapjaiba engedtünk betekintést.

5. d) Minek köszönhető, hogy a lovagrend tagsága ennyire fluktuált az évek során?

A tagság létszámi bővítése érdekében toborzó fellépéseket tartottunk. De leginkább a tagok baráti körében történtek a meghívások. Amennyiben egy-egy új tag eléggé karizmatikus volt, egyszerre többen jelentkeztek vele együtt vagy őt követve. Ha nem került képbe ilyen személy, a tagság megcsappant. Az Egyesület ifjúsági köre általában az iskolai érettségi után elhagyta a közösséget. Mások akár 10-20 évet is maradtak.

5. e) Ma mi van a lovagrenddel?

Az Egyesület, illetve a Lovagrend, mivel a kettő lényegében egy, ma is működik. A lovagrendben rendszeresek voltak a kirándulások, nehéz biztosat mondani ezek számáról, de úgy tudom, évente legalább kétszer, Szent Imre napján és a rend alapításának napján voltak kirándulások.

5. f) Megerősíti, hogy ezeken a kirándulásokon sokszor minden tagot „egyéni képzésben” részesített?

Senkit sem képeztem ki egyénileg semmire. Tevékenységeink kapcsán voltak/vannak csoportos és személyes megbeszélések. Viszont a személyes megbeszélések nem elszigetelten zajlottak, hanem látó- és hallótávolságon belül.

6. Tudtak-e ezekről a helyzetekről az intézmény vezetői vagy a résztvevők törvényes képviselői?

Amennyiben tevékenységeinket a Németh László Elméleti Líceumba szerveztük, természetesen minden alkalommal értesítettük az iskola vezetését. Mivel tevékenységeink zöme nyilvánosság előtt zajlott, úgy a résztvevők törvényes képviselői tudtak róla. Sokszor voltak partnereink egy-egy öltözet, zászló, felszerelés elkészítésében. Soha nem köteleztük a részvételt. Erre a legjobb példa a 2011-ben megszervezett, az első Nemzeti Összetartozás Napja. Szavalatokkal, énekekkel készültünk. Az egyik szülő határozottan ellenezte gyereke részvételét. Én azonnal elfogadtam döntését és a diák véleményét is a szöfogatásra hangoltam. Hangsúlyosan kiemeltem, hogy a szülői akaratot soha nem írja felül a tevékenységekben való részvételi szándék.

6. b) Előfordult, hogy a Németh László Elméleti Líceumban ön egy vagy több diáklány társaságában kulcsra zárta az ajtót egy osztályteremben? Ha a válasz igen, magyarázatot kérek a miéltre.

Ilyen nem fordulhatott elő. Az okát is megindokoltam.

7. Előfordult-e az Ön által vezetett alkalmakon, hogy a résztvevőktől olyan feladatokat vagy gyakorlatokat kért, amelyek fizikai érintkezéssel, intimitással vagy szexualizált elemekkel jártak?

Kiemelném, hogy egyik említett szervezetben sem végeztünk ismétlődő, ceremóniális, bejáratott gyakorlatokat. És feladatokkal sem ruháztam fel senkit. Ezeket tevékenységeknek nevezném. A tevékenységeken az vett részt, aki akart. Senkit nem köteleztünk semmire.

Egyesületi szinten az egyetlen fizikai érintkezést igénylő tevékenységünk a középkori táncok tanulása volt. De nem hiszem, hogy van szemérmesebb érintős a középkori táncnál. Egyesületünk mindig is visszafogott volt erkölcsait tekintve, összehasonlítva más, azonos korosztályt mozgósító csoportosulásokkal. A dohányzás és az alkoholfogyasztás egyáltalán nem volt jelen. És az elmúlt 32 év alatt nagyon ritka volt, hogy belső párkapcsolatok alakultak volna ki.

7. b) Hozott-e a lovagrendbe (vagy egyesületbe) olyan szabályt, hogy nem szabad alsóneműt viselni?

Ilyen szabály nincs. Ahogy említettem egyik kérdése kapcsán, a középkori öltözetek autentikus viseletére törekedtünk. Mindenkinek egyéni döntése volt ezt betartani. Senkit emiatt nem kértünk számon, nem vontunk felelősségre.

7. c) Ellenőrizte-e ön érintéssel ennek betartását?

Sosem ellenőriztük. Jelentős fellépések előtt, összesen kb. három alkalommal rákérdeztünk.

7. d) Van-e tudomása róla, hogy más rendbéli tag (ha jól tudom, palotás lovag a megnevezés a belső körben) tett volna-e illet? Volt-e tanúja ilyesminek?

Egyik tagnak sincs ilyesmire felhatalmazása. Tudomásom szerint, ilyen nem történt.

7. e) Tehát: sosem vásárolt alkoholt kiskorú diáknak, vagy sosem fogyasztott velük alkoholt?

Sosem vásároltam diákjaimnak alkoholt. Egyáltalán nem fogyasztok alkoholt. Kerültem azokat a helyzeteket, ahol a diákokkal közös alkoholfogyasztás megtörténhetett volna.

Számos előadást tartottam, de csupán egy érintett olyan témát, amely a nő társadalmi helyzetét történelmi viszonylatban taglalta. Ez az előadás tartalmazott a szexualitásra vonatkozó utalásokat, viszont, nem hiszem, hogy ezek sokkolóak lennének a mai 16 éven felüliekre. A mai szexuális felvilágosító előadások sokkal nyíltabbak és tényfeltáróbbak kisebb korosztály számára. És azt is kiemelném, hogy az előadást megelőzően erre a hallgatóság figyelmeztetve volt, nem volt kötelező a részvétel, az előadás termét el lehetett hagyni. Ilyen nem történt.

8. Tud-e olyan helyzetről, amikor résztvevőknek le kellett vetközniük, testüket mások számára megmutatniuk, vagy ilyen helyzetben kellett részt venniük egy Ön által irányított folyamatban?

Sosem irányítottam és nem is irányíthattam ilyen helyzetet. És nincs tudomásom hasonlóról sem. Az iskola épületében tartott tevékenységek bár szűkkörűek voltak, de nem egy zárt épületben zajlottak. Egy-egy tevékenységen 5-25 diák is részt vett. 2014-ig ezek a tevékenységek délutániaknak számítottak egy bekamerázott iskolaépületben, állandó takarító személyzet mellett, akik bármikor benyithattak volna, mint ahogy be is nyitottak nem egy esetben az osztályterembe. 2014-től elmaradtak a tanórak utáni tevékenységek. Ezeket 14 órától szerveztük egy olyan iskolaépületben, ahol 15 óráig van tanítás, teljes diák- és tanárjelenléttel, személyzettel, igazgatóval, könyvtárossal és könyvelővel az épületben. Mindenfajta vetközős tevékenység felelőtlen és lehetetlen lett volna, ha nem is nézzük a helyzet abszurditását.

9. Részt vett-e személyesen olyan szituációkban, ahol Ön fizikai érintkezésbe került résztvevőkkel, vagy ilyen érintkezést irányított, felügyelt?

Nem.

10. Ezekben a helyzetekben volt-e olyan, hogy jelen volt más felnőtt, hivatalos felügyelő vagy intézményi képviselő?

Nem volt ilyen helyzet.

11. Hogyan biztosította, hogy a résztvevők valóban szabadon, nyomásgyakorlás nélkül dönthessenek arról, hogy részt vesznek-e ezekben a gyakorlatokban?

Amennyiben ez a kérdés a „vetközős gyakorlatokra” vonatkozik, úgy nem kellett biztosítsak senkit semmiről, mert ilyenek nem voltak. Egyébként pedig egyetlen tevékenységünk sem volt kötelező, még akkor sem, ha az illető diák megjelent a tevékenységen. Ezek nem kényszertevékenységek voltak. Akik vonzódtak az általunk

ajánlott nemzeti jellegű vagy középkori hagyományőrzés iránt, azok szívesen jártak. Akik, ha valamit nem tudtak vagy nem akartak megoldani, olyankor a csoport segített a megoldásban vagy megértette kimaradási szándékukat.

12. Előfordult-e, hogy egy résztvevő visszautasított egy ilyen helyzetet, és ezt követően a vele való bánásmód megváltozott?

Soha semmilyen körülmények között nem szégyenítettünk, nem közöcsítettünk ki, nem zártunk ki senkit. A mindenkori megértés vezérelt és az, hogy a diákok jól érezzék magukat ezekben a közösségekben.

12. b) Adott-e át ön által írt szerelmes verset diákjának?

Nem!

13. Tud-e olyan esetről, amikor valakit kizártak, háttérbe szorítottak, figyelmen kívül hagytak vagy más módon hátrány ért egy visszautasítás után?

A Schönherr egy nyitott közösség. Nem rendelkezik állandó tagsággal. Az elnök meghirdet egy témát iskolaszinten, az előadásra vagy eljönnek a diákok, vagy nem. Ebből senkinek nem származhat hátránya.

A Turul-Sas zártabb kör, bár az érdeklődőkre mindig nyitottak voltunk, hiszen belőlük lesz az új tagság. 32 éves fennállása alatt, a mostani helyzetig egyetlen tagot zárt ki, még 2000-ben, akinek a temetésén mégis Turul-Sas-koszorúval jelent meg később az Egyesület. A mostani lejárató hadjárat miatt három volt tagját törölte az Egyesület. Kizárásuk oka nem a tevékenységek visszautasítása, hanem a szándékos lejárató kampány előkészítése és megszervezése.

14. Hogyan értelmezi a vezetői felelősséget olyan helyzetekben, ahol a résztvevők és a vezető között hatalmi vagy hierarchikus különbség áll fenn?

Az egyesületi vezető felelősséggel tartozik mindegyik tag cselekedeteit illetően. Az Egyesület, mivel középkori hagyományőrzéssel foglalkozik, hierarchikus szervezet. De ez a hierarchia nem jogosítja fel a felettes irányítókat a tagsággal szembeni visszaélésekre. Tudomásom szerint ez a bizalom mindig töretlen volt. Az irányító

szerepét nem nevezném hatalmi szerepkörnek. Az Egyesületben nincs személyi függés. Szabad döntés alapján vagy önkéntességi alapon vesz részt mindenki a tevékenységeken. Nem hiszem, hogy bárki is félt volna véleményét nyíltan közölni a vezetés bármelyik tagja felé. Soha nem szidtuk le tagjainkat, mint ahogy teszik ezt sok más ifjúsági szervezetnél, nem sértegettük, nem aláztunk meg senkit. Bárkit meghallgattunk és mindenki véleményét elfogadtuk. Irányelveinket nem kényszerítettük senkire. Ha valakinek nem felelt meg, kiléphetett. Ifjúsági tagságunk átlagban 3-5 évet, vagyis líceumi éveit töltötte nálunk. Ez nem azt jelzi, hogy menekültek volna tőlünk.

15. Előfordult-e, hogy a résztvevők személyes, intim vagy szexuális életére vonatkozó információk kerültek szóba az Ön által vezetett alkalmakon?

Az általam vezetett tevékenységeken soha nem került szóba senki szexuális élete. A többnapos táborokban, kirándulásokon előfordulhatott, hogy a tagság szóba hozott hasonló témákat, de ezek nem szervezett beszélgetési témák voltak, ha voltak egyáltalán, hanem a fiatalokra jellemző kíváncsiszkodás.

15. b) No és más beszélgetésen diákjával, kerültek-e szóba ilyen jellegű információk?

Általában nem folytatok személyes beszélgetéseket diákjaimmal. Nincs tudomásom hasonló beszélgetésről.

15. c) Adott-e diákjának tanácsot arra vonatkozóan, hogy kivel igen, és kivel ne legyen romantikus kapcsolatban?

Soha nem szóltam bele senki intim életébe, főként nem diák életébe.

15. d) Mondott-e olyat diákjának, hogy csalódott benne, amiért élt már szexuális életet, és vezekelnie kell azzal, hogy önt kell kielégítenie?

Határozottan nem!

15. e) Bántalmazta-e fizikailag diákját?

Nem!

15. f) Bántalmazta-e érzelmileg az ön megítélése szerint diákját?

Nem!

16. Vezetett-e bármilyen formában nyilvántartást, feljegyzést vagy „elszámolást” a résztvevők magánéletére vagy intim döntéseire vonatkozóan?

Miért tettem volna? Nem!

16. b) Állított-e olyat, hogy vannak múzsái, diák- vagy más lányok, akik le szoktak vetkőzni ön előtt, és ön verset ír róluk?

Nagyon ritkán beszélek verseimről. És ha beszélek róluk, azt csakis nagyon bizalmas környezetben teszem. Elképzelhető, hogy beszéltem a múzsa szükségességéről a versírás kapcsán. Ez nem vonatkozhatott sem diáklányra, sem vetkőzésre. De hogy egy bizalmas beszélgetés kiragadott gondolatát valaki évtizedes távlatból fegyverré akarja kovácsolni ellenem, azt hiszem, sokat elárul az illető jelleméről.

16. c) Azt tudom, hogy szokott írni „verseket”, hol és hogyan használja fel ezeket?

Nincs szükségem arra, hogy írásaimat bármire is felhasználjam. Annál inkább egyeseknek, hogy írásaimat, mint lejáratozó eszközt, velem szembe fordítsák. Mi lenne, ha a krimiírókat gyilkosságra kész személyeknek nyilvánítanánk, csak azért, mert leírnak történeteket?

16. d) Készített-e fotót kiskorú, meztelen diáklányról?

Nem!

16. e) Fizetett-e pénzt ilyen célból?

Nem!

17. Mikor és milyen okból döntött úgy, hogy nyilvánosan megszólal az ezekkel kapcsolatos kritikák vagy vádak kapcsán?

2025. június 8-án szólaltam meg a Facebook nyilvánosságában, miután egy petíció formájában, bár nem nevesítve személyemet, olyan utalások irányították felém a figyelmet, amelyek, pletykákat emlegetve, de engem vádoltak. Egyébként a támadás nem spontán jellegű, hanem nagyonis szervezett formában zajlott le. Először 2024. június 6. környékén robbantottak olyan híreket, amelyek nemcsak személyemet, de családomat is támadták, sőt eddigi életem különböző szereplőit is befeketítették vagy előtérbe hozták. Telefonhívásokkal terjesztettek rólam álhíreket, fodrásznál, kórházban, szakkörökön, egyházi táborokban egyaránt rólam beszéltek. Újra és újra. Ugyanazok a személyek. Imaláncon keresztül kérték a Kárpát-medence hívő közösségeit, hogy imádkozzanak a Németh László gonoszától való megszabadulásért. Majd elcsitult minden. Az egyéves évfordulón, tehát 2025. június 6-án hogy-hogy nem, egy személyemtől teljesen független szexuális áldozat, aki fontosnak találta az Ön cikke kapcsán személyes élményét feltárni a nagyvilágnak, mintegy mellékesen megjegyezte, hogy hallott a nagybányai pletykáról. Mint a futótűz, azonnal megbolydult az engem támadók köre, új tagokkal bővülve. Ahogy az egyik új támadó bevallotta a petíció elkészültéről, hogy neki a figyelemfelkeltés volt a feladata. Tehát feladatokra leosztva, jól szervezeten indították második támadásukat, iskolán belül is, diákokat ráállítva a hangulatkeltésre. Ezért szólaltam meg múltév június 8-án.

17. b) Jól szervezett támadásról, lejárató akcióról beszél. Ön szerint mi lehet az oka, hogy egy ilyen elindul, és miért pont ön lenne a célja?

Erről ne engem kérdezzen, hanem azt, aki felkérte Önt e cikk megírására. A pletykaterjesztők egyike még 2022-ben elhívott egy személyes beszélgetésre. Akkor fogalmam sem volt, hogy célpontja vagyok. Ezen a beszélgetésen megtudtam tőle, hogy őt az Úr küldte, hogy az Úr ezt és ezt kérte tőle, főként, hogy tisztítsa meg a várost a Gonosztól. Már 2019-ben előadás-sorozatot tartott a város templomaiban a középkori lovagrendek misztikus gonoszságairól. 2024-től, két és fél éve azon dolgozott, egyébként a magyar állam pénzével visszaélve, hogy életem eddigi minden terhelhető mondatát összegyűjtse és egy lapra téve, holmi nagyon veszélyes alaknak

állítson be. Hajtókat küldtek szerte felkutatni az esetleges áldozatokat. Még nem tudtak róluk, de kerestek-kutattak, rengeteg embert megszólítva, hogy valami terhelőt mondassanak ki velük. 2024 novemberében egy kétoldalas nyomtatott lapot kaptam az „Úr küldöttjétől”, melyben bibliai idézeteket válogattak ki számomra, hogy megértsem, miként végzi a Gonosz, ugyanakkor jó tanács is volt: mit kell tennem a megtisztulásom fejében. Ezek állítások, melyekre nincsenek kézzelfogható bizonyítékaim. Nem kell elhinni ezeket, ahogy azt sem kötelező, amit a másik oldal állít.

18. Kérte-e valaha résztvevőit vagy volt tanítványait, hogy nyilvánosan álljanak ki Ön mellett vagy támogassák az Ön narratíváját?

Egyáltalán nem kértem, hogy bárki is megszólaljon ebben az ügyben. Ameddig a másik oldalon szinte hajtóvadászatot folytattak áldozatok felkutatása érdekében, telefonhívások szerte a világba, hogy mondjon már valaki valami terhelőt ellenem, az Egyesület tagjait, a Schönherreseket, az iskola zászlóseit, volt diákokat sorba telefonáltak, addig – számomra is meglepő módon – pillanatok alatt állt ki mellettem többtíz jelenlegi és volt diákom. Rajtuk kívül szerte a világból felhívtak és biztosítottak együttérzésükről, támogatásukról. Az én narratívámat nem kellett támogatni, az én tevékenységemet mindenki ismerte, ismerheti.

18. b) Van olyan információ, miszerint ön két évvel ezelőtt körbejárt különböző szervezeteknél, támogatást kérve egy esetleges nyilvános botrány kapcsán. Ezek szerint ez sem történt meg?

Tévesek az információi. Egyetlen helyet kerestem fel, hogy számonkérjem a személyemet meg nem nevező, de az összefüggésekből jól kivehető, ugyanakkor minden téren ködösítő vádatokat. Ez a pletyka fészke akkor mindent tagadott, csupán később tudtam meg, hogy a pletykák terjesztésén már hónapok óta dolgoztak.

18. c) Tavalyi Facebook-bejegyzésében szerepel egy ilyen mondat: „Én a jelenlegi tanítványaimat, zászlósaikat és egyesületi tagságomat hívom tanuként, hogy az vagyok-e, amit a PLETYKA mond”. Ez sem minősül kérdésnek? Ez számomra egy manipulációs eszköznek tűnik, értelmezésem szerint a cél olyanok valóságával hitelteleníteni el a megszólalókat és a potenciális megszólalókat, akikkel nem történt abúzus.

Ez nézőpont és értelmezés kérdése. Ha Ön ezt a mondatomat manipulatívnak véli, ezen a véleményén nem tudok változtatni.

19. Mérlegelte-e, hogy egy ilyen kérdés milyen hatással lehet olyan személyekre, akik korábban alá-fölérendeltségi viszonyban álltak Önnel?

Nem volt ilyen kérdés.

20. Tudomása szerint indult-e bármilyen intézményi, fegyelmi vagy hatósági vizsgálat az Ön által vezetett alkalmak kapcsán?

Tudomásom szerint, a petíció hatására, az iskola és a megyei tanfelügyelőség azonnal megtette az ilyenkor kötelező intézkedéseket, feltáró vizsgálat indult meg nem személyem ellen, mivel ellenem senki nem tett le panaszt, hanem a körülmények kivizsgálására. Az iskola minden diákja névtelenül kitölthetett egy formanyomtatványt, melyben az őt ért sértésekről beszámolhatott. Senki nem számolt be sérelemről.

20. b) Nyomozóhatóságok hallgatták már ki?

Erről nem nyilatkozom.

21. Ha igen, ezeknek mi lett az eredménye, és milyen következtetéseket vont le belőlük?

A belső kivizsgálás nem talált a vádakat igazoló vagy arra utaló bizonyítékokat sem személyem, sem senki ellen. Tehát nem vétettem az iskola szabályai ellen.

22. Visszatekintve lát-e olyan gyakorlatot vagy döntést, amelyet ma már nem tartana elfogadhatónak oktatási vagy közösségi vezetői szerepben?

Az általam vezetett tevékenységek formái nem kifogásolhatóak, de tanulságképpen, ma már mindenképp átláthatóbbá tenném, szorosabban együttműködve a szülőkkel, aminthogy voltak is erre kísérletek, de a szülők - időhiányra hivatkozva - rendszeresen elmaradtak.

23. Mit tart jelenleg a saját felelősségének azokkal a következményekkel kapcsolatban, amelyek az érintett helyzetekből fakadhattak?

Sem az érintettnek nevezett helyzetet, sem annak következményeit nem ismerem.

24. Van-e olyan körülmény vagy szempont, amelyet fontosnak tart megosztani az ügy megértéséhez, és amely eddig nem került szóba?

Fontosnak tartom kiemelni, hogy személyemet érintő ügy nem létezik. Rólam terjesztett pletykák viszont igen. Amikor felkerestem azt a közeget, amit a pletyka fészkének tekintek, ott az volt a válasz, hogy az egész város erről beszél. Viszont tudomásom van róla, hogy ez a fészek, telefonhívások, magánbeszélgetések folytán, ahányszor rákérdezett bárkire is arról, hogy hallott-e az „ügyről”, mindig nemleges választ kapott, ennek következtében „felvilágosító” pletykát terjesztettek. Egy szórványközösségben 10-20 ilyen „hallották-e” tökéletesen elég ahhoz, hogy beszélje a város. De a város így sem beszélt. Ezért a fent említett megoldásokhoz folyamodtak, kiterjesztve a pletykaterjesztők körét. Az új terjesztők egyikét sem lehet feltételes módban sem áldozatnak tekinteni. Ők önkéntes alapon vállalták ezt a messianisztikus szerepet, ahogy egyikőjük ezt meg is fogalmazta önmagáról.

25. Kért-e diákjától harmadik személyről szexuális tartalmú képet?

Nem kértem. Miért lenne bármelyik diákunknak is szexuális tartalmú képe más diákokról?

26. Milyen vallási, teológiai vagy spirituális forrásokra hivatkozva értelmezte saját szerepét oktatási vagy közösségi vezetőként „misztikus” vagy „szellemi” tekintélyként?

Sem pedagógusként, sem schönherresként, de még az Egyesület elnökeként sem neveztem magam soha misztikus vagy szellemi tekintélynek. Kérdése arra enged következtetni, hogy eme körökben én valamilyen személyi kultuszt alakítottam volna ki magam körül. Ezt határozottan visszautasítom. Nemhogy kultuszom nem volt, de a közösségen belüli véleménynyilvánítás sokkal inkább engedélyezett volt, mint akár egy cserkészcsapat esetében, ahol a belső hierarchiák erőteljesen érvényesülnek. Ha azt feltételezi, hogy bármelyik általam foglalkoztatott csoport szektásodott, nos akkor nagyon messze kerültünk az igazságtól.

26. b) Állított-e lovagrendbeli ténykedése során olyat, hogy, és ha nem pontosan idézek, nézze el nekem, hogy lehetséges a szellemvilággal kapcsolatba kerülni különféle rítusok segítségével?

Egyesületünk tevékenységeinek sorába nem fér bele a szellemidézés.

26. c) Állított-e olyat, hogy ön képes ilyen kapcsolatfelvételre?

Nem foglalkozom szellemidézéssel.

26. d) Állított-e olyat, hogy ön képes szellemeknek parancsolni, vagy őket irányítani akár oly módon, hogy kárt okozzon annak, akire ön irányítja.

Ilyet nem állíthattam, mert nem foglalkozom szellemidézéssel.

26. e) Határozza meg kérem, kicsoda Méndüh? Mit lehet tudni róla?

Én nem ismerem. Talán nézzen utána.

26. f) Állította-e olyat diákjának, hogy ön, a lovagrend vezetőjeként úgymond képes őt védelemben részesíteni az ártásokkal szemben, bizonyos szexuális jelleget is tartalmazó rituálé segítségével?

Soha nem beszéltem egyetlen diákkal sem efféle témákról.

26. g) Mondott-e olyat, hogy ehhez önt és a főbb lovagokat ki kell elégíteni orálisan?

Határozottan nem!

27. Milyen alapon kapcsolt össze keresztény vagy lovagi hagyományokra hivatkozásokat olyan gyakorlatokkal, amelyek testi intimitást vagy szexualizált elemeket tartalmaztak?

Tevékenységeink messze elkerültek minden szexualizált témát. Az egyetlen, amit sarkított rosszakarattal lehet csak erre a területre terelni, az a középkori viseletek autentikus viselése. Ez a teljes tagságtól elvárt volt, de senkit nem köteleztünk, nem kértük számon, és nem ítéltünk, ha bárki is elutasította az autentikus középkori öltözetet.

28. Tud-e megnevezni olyan történeti, teológiai vagy egyházi forrásokat, amelyek alátámasztják az Ön által alkalmazott szimbolikát vagy rituális elemeket?

Amennyiben itt az Egyesület által használt szimbolikákra kérdez, úgy azt hiszem, nagyon is nyilvánvaló, hogy miért éppen azt a két jelképet használtuk, amit Egyesületünk egyik jelképe a rakamazi Turulmadár. Mivel megnevezésünket is innen eredeztetjük, a rakamazi formát választottuk sokszor visszatérő motívumként. De, ami lényegében meghatároz minket, az az arany, liliumvégű kereszt. A liliumvégű kereszt Szent Imrere utal, aki az ifjúság védőszentjeként van számontartva. A kereszt teológiai vonatkozását pedig, gondolom, nem kell magyaráznom.

28. b) Az oltárra gondolkodok például, vagy a kehelyre. Ezekről tud mondani valamit?

Mihez alkalmaztam rituális elemeket? Egyetlen egyesületi vagy schönherres tevékenységünk sem ritualizálható. A templomi oltár jelen volt a fogadalomtételnél, soha nem deszakralizáltuk. A kehelyről, mint Szent Grál motívumról, középkori hagyományörzőkként, beszéltünk.

29. Ki ellenőrizte vagy hagyta jóvá azt, hogy ezek a vallási vagy misztikus értelmezések közösségi gyakorlatként jelenjenek meg?

Ezekhez a jelképekhez semmilyen gyakorlat nem fűződik. Zászlókon, hímzett öltözeteken jelennek meg.

30. Miért tartotta elfogadhatónak, hogy vallási vagy spirituális nyelvezet jelenjen meg olyan helyzetekben, ahol egyébként világos határvonalaknak kellene érvényesülniük?

Egy történelmi hagyományörző egyesületnél, ami a középkori katonai táborok rekonstrukciójával foglalkozik, ezek a jelképek természetesek. Mi nem deszakralizáltuk ezeket a jelképeket, hanem oktató jelleggel népszerűsítettük. Ha ezektől elhatárolódnánk, nem nevezhetnénk magunkat hiteles hagyományörzőknek. És nem gondolom, hogy ezen jelképek használata valamiféle tudati fordulást okozott tagságunk fiataljai között. Amennyiben valakit ezek a jelképek zavartak, egyszerűen nem jelentkezett sorainkba. A tagság senkire nézve se volt kötelező.

31. Előfordult-e, hogy a kereszténység, a „beavatás”, a „megtisztulás” vagy a „szolgálat” fogalmait olyan helyzetek magyarázatára használta, amelyek utólag vitatottá váltak?

Soha senki nem vitatott semmilyen helyzetet, ahogy mai napig senki nem is vitatja. Ahogy létezik szertartásos cserkészfogadalom, úgy létezik egyesületi fogadalom is. Ezek templomi környezetben, a helyi egyházi vezetők tudtával, beleegyezésével, néha jelenlétükben zajlottak le. A kereszténység, beavatás, megtisztulás és szolgálat a lovagi

középkorhoz köthető fogalmak. Egy középkori hagyományőrző egyesület ezekhez az értékhez kapcsolja működését.

32. Hogyan különítette el saját személyes spirituális értelmezéseit az intézményes vallási tanítástól vagy a hivatalos pedagógiai szereptől?

Vallástörténelmet is oktató tanárként nem esik nehezemre értelmezni bizonyos keresztény tanításokat. Nincsenek sajátos spirituális értelmezéseim, nem fordultam szembe kereszténységünk tanításaival. Ez a kérdés az eretneküldözések idejét idézi fel bennem. Mond Önnek valamit a lelkiismereti vagy a vallásszabadság fogalma? De állítom, nem estem az „eretnekség vétkébe”. Egyesületünk minden keresztény felekezetre teljesen nyitott volt, senkit nem fordítottunk saját vallása ellen. Ünnepi előadásokat szerveztünk a nagybányai református és katolikus templomokban, a szamosardói és a hosszúmezői református templomban, a nagykárolyi katolikus templomban. Középkori templomtúrákkal gyarapítottuk tagságunk ismereteit. Biztattuk tagságunkat a templomjárásra, felekezettől függetlenül.

33. Volt-e bármilyen külső egyházi vagy teológiai kontroll arra vonatkozóan, hogy ezek az értelmezések nem torzítják-e a keresztény tanítás alapelveit?

Kontroll nem volt, mert értelmezések sem voltak. Templomtérben zajlott ünnepeinkről fénykép- és filmdokumentáció készült minden esetben. Ezeket rendszeresen közzétettük is. Egyik egyházi vezető sem talált kivetnivalót bennük.

34. Tud-e olyan esetről, amikor vallási vagy misztikus érvekkel próbált elfogadtatni olyan helyzeteket, amelyekhez a résztvevőknek nem volt valódi döntési mozgásterük?

Sosem volt olyan helyzet, hogy a résztvevőknek ne legyen valódi döntési mozgásterük.

35. Hogyan értelmezi a keresztény felelősség fogalmát olyan esetekben, ahol egy vezető hatalmi pozícióban van mások felett?

A keresztény felfogás szerint a hatalom felelősséget és szolgálatot jelent. A vezető nem uralkodni, hanem szolgálni hivatott. Ezt az elvet gyakran kihangsúlyoztam és igyekeztem ehhez tartani magam. Egyesületünk mottója is: Nem azért küzdünk, hogy címeket szerezzünk, azért szerzünk címeket, hogy küzdjünk!

36. Visszatekintve látja-e annak kockázatát, hogy a spirituális nyelvezet használata elhomályosíthatta a résztvevők számára a helyzetek valós természetét?

Sosem kaptam arról visszajelzést, hogy bárkit is elhomályosított volna a nálunk töltött idő. Tagjaink közül négy református lelkipásztor és egy katolikus papnövendék került ki. Ezek a tények nem elhomályosításról vallanak.

37. Milyen alapon tartotta elfogadhatónak, hogy saját értelmezéseit a kereszténységről vagy misztikáról vitán felülinek állítsa be?

Semmilyen fajta véleményemet nem állítom vitán felülinek. Diákjaimat sokszor figyelmeztetem arra, hogy az értelmes emberek legnagyobb butaságának tartom, amikor saját véleményüket abszolút igazságként hangoztatják. Vallási kérdésben végképp nem vagyok a vitánfelüliség híve.

38. Tudomása szerint mások jelezték-e Önnek, hogy ezek a vallási hivatkozások számukra zavaróak, nyomasztóak vagy manipulatívak voltak?

Soha nem jeleztek ilyesmit.

39. Ha ma újraértékeli ezeket a helyzeteket, vállalná-e annak kimondását, hogy a vallási vagy misztikus keretezés hozzájárulhatott a határok elmosódásához?

Nincsenek határelmosódások. De szívesen beszélgetnék azzal a személlyel, aki, így utólag ezeket a meglátásokat terjeszti bármelyik tevékenységemről.

40. Mit tart jelenleg a saját felelősségének abban, hogy a keresztény hit vagy misztikus hagyomány ne váljon eszközzé etikailag vagy jogilag problémás gyakorlatok igazolására?

Hangsúlyozom: soha nem folytattam keresztény vagy misztikus hagyományokra építő gyakorlatokat egyik általam vezetett vagy irányított csoportban sem.